

”Det är svårt att förklara hur det är att arbeta i de där särskilt utsatta områden”

Idag är det måndag och inrikesminister Damberg stod utanför mitt jobb. Jag vet inte om han skulle besöka oss på socialtjänsten eller Polisen som bor i samma hus. Han pratade med journalister, dom var ett helt gäng. Det blev lite uppståndelse i fikarummet när vi såg vem som var utanför. Jag tänker ofta att det är svårt att förklara hur det är att jobba på socialtjänsten i ett av de där särskilt utsatta områdena. Jag är glad att jag inte fick prata med Damberg. Han hade säkert varit trevlig och frågat hur jag har det på jobbet. Då jag inte vet hur jag ska förklara komplexiteten, hoten och resursbristen hade jag nog bara svarat att det är bra. Det är inte bra.

Jag lämnade uppståndelsen i fikarummet och gick och satte mig i telefonkön till psykiatrin. Det tog en timma för att få reda på att egenremissen som jag skickat in åt en klient har landat hos psykiatrin. Tyvärr kunde dom inte svara på när och om min klient skulle få träffa någon psykolog. Redan under hösten skulle vi få besked om dom kommer att kalla klienten, vilket som tidigast sker på andra sidan nyår. Jag försökte framhålla att det var nu klienten var villig att ta emot hjälp för sin aggressionsproblematik. Under många år har vi försökt hjälpa klienten på många sätt men det har oftast slutat i bråk, hot och rädsla. Psykiatrin sa att det var synd att det tog så lång tid att få besked, men dom kommer nog inte ta emot klienten.

Eftersom jag satt hela morgonen och fyllde i statistikprogram med sådant vi alla redan vet var en del klienter sura över att dom inte fått tag på mig. Några trodde dom skulle fått pengar idag. Till en svarade jag att hen inte får pengar för att hen inte stått till arbetsmarknadens förfogande.

Redovisningspappret där de ska fylla i hur och var jobben sökts var fel ifylld. En sa att det inte fanns några jobb att söka. En annan sa att den inte visste hur den skulle söka jobb. Jag svarade att den snart borde bokas in på en insats. Sen kom en kollega som blivit hotad. Den ville nog mest prata av sig. Det var inte första gången vi pratat om hot som riktats mot kollegan. Jag sa till kollegan att anmäla händelsen i vårt interna system för hot. Kollegan sa att det ändå inte händer något, sen kom någon annat emellan. Då både jag och den nyligen hotade kollegan tog socionomexamen 2019 är vi bland dom som jobbat längst. Så vi behövde hjälpa till med något akut.

På fredag har vi blivit lovade smörgåstårta som compensation för att vi var tvungna att fylla i det där statistikprogrammet. Svårt att låta bli att tänka på den där norrländska sjuksköterskan som inte ville bli bjuden på prinsesstårta som compensation för allt slit under pandemin. Får se hur veckan utvecklas.

*Andreas Öst, socialsekreterare
som också tog bilden*